

Bogár László: Világállam

2018 november 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Az Orbán Viktor által említett világkormány nem elvont fenyegetésként van jelen, hanem évszázadok óta gyakorolja diktatúráját.

Orbán Viktor miniszterelnök a közeli napokban úgy fogalmazott, „a globalisták azt gondolják, hogy az jó, ha van egy világállam, egy er?központ, amelynek döntései kötelez?ek a nemzetállamok számára”. A kérdéskör napjaink legkényesebb problémáinak egyike, s feltehet?leg elég kevés vezet? politikus akad ma a világon, aki ezt ilyen nyíltsággal ki merné mondani. Pedig a dolgok néven nevezése ma azért mindennél fontosabb, mert világunk éppen azért halad a káosz felé, mert a narratívák globális háborúja lehetetlenné teszi, hogy egyáltalán szembenézhessünk azzal, ami van.

Az emberiség igen súlyos helyzete abból a könnyen belátható összefüggésb?l adódik, amelynek lényege, hogy sikerült olyan komplexumot létrehoznia, amely felett elveszteni látszik az ellen?rzést. Maga ez az összefüggés nem új. Szinte minden nagy kultúrában léteznek olyan tanmesék, amelyek, mint az emberi világot fenyeget? legnagyobb veszélyt írják le mindezt. Mi magyarok leginkább azzal a metaforával szoktuk szemléltetni ezt, amit a „palackból kiengedett szellem” meséje ír le.

Az arab mesevilágból származó történet szerint az elbizakodott ember meggondolatlanul olyan er?t szabadít el, amely ahelyett, hogy szolgálná, elpusztítással fenyegeti. Lételméleti szempontból szemlélve ez azért lehetséges, mert az ember úgy is el tud gondolni s meg tud valósítani valamit, hogy nem vet számot az általa így megvalósított gondolat „termékének” az emberi világba való beilleszthet?ségével. Hogy a legközismertebb példát említsem, egy száz megatonnás hidrogénbomba elgondolása és megvalósítása „jó ötletnek” t?nhetett, ám amikor azt „rendeltetésszer?en” használni kellene, akkor kicsit zavarba kell hogy jöjjön az emberiség.

A világ egymástól addig teljesen elzárt kultúráinak összenyitása is „jó ötletnek” t?nhetett az európai fehér ember számára az elmúlt fél évezred során, de most az így összenyitott világ mintha nem igazolná vissza a „pedig kezdetben milyen jó ötletnek t?nt” hurráoptimizmusát. Egyszer?en azért nem, mert a legalapvet?bb életfunkcióinak összehangolása is rohamos gyorsasággal halad az ellehetetlenülés felé. Megállíthatatlanul pusztul a küls? természet, az egyszer?en profittermel? fizikai er?forrásként és/vagy hulladéktárolóként használt Föld egyre fenyeget?bb módon jelzi, hogy ?, köszöni szépen, jól megvolt ember nélkül is, és még jobban meglesz majd újra a magát sapiensnek (bölcsnek, okosnak, értelmesnek) nevez? biológiai láncf?részként üzemel?, ember nev? él?lény nélkül ez után.

És persze mindez éppen azért mehet végbe, mert már romokban hever a kultúra, mint az ember „bels? természete” is, vagyis mindaz, amit lelki, erkölcsi, szellemi talapzatként írhatunk le. A miniszterelnöknek abban tehát teljesen igaza van, hogy ma a világban két tendencia létezik e helyzet kezelésére. Az egyik az általa „globalistának” nevezetteké, a másik pedig azoké, akik a nemzetállamok kulturális önazonosságára és ennek az identitásnak a szabad elhatározásra épül? együttm?ködésében látják a világ „üzemeltetésének” megszervezhet?ségét. És nem hagy semmi kétséget afel?l, hogy ? a maga részér?l az utóbbi mellett teszi le a voksát.

Ám van itt néhány összefüggés, amin érdemes lenne eltöprengenünk. Az egyik, hogy az általa globalistaként megnevezett megközelítés modellje, ahogyan fogalmaz, a „hálózatok világa”, pontosabban „a hálózatok világuralma” már nagyon is létezik. Nem úgy áll tehát a helyzet, hogy ma van egy kihívás, és nagyjából azonos esélyekkel rendelkez? két álláspont vetélkedik egymással a világüzemeltetés megszervezésének jogáért, hanem úgy, hogy az egyik már igen régóta gyakorolja is totális és brutális világuralmát anélkül, hogy a legcsekélyebb mértékben érdekelné az, hogy a világ mit tart e fel?l.

A másik, az Orbán Viktor által nemzetinek, nemzetállaminak nevezett álláspont ma inkább a lét alatti létbe lökött, saját történelméb?l kilakoltatott lokális „réslakóként” kísérli meg a lehetetlent. Vagyis azt, hogy ? is megpróbálja a nemzeti kulturális önazonosságra építve a „nemzetiek” globális hálózatát létrehozni. Mert bizony ez itt a bökken?! Hogy tudniillik, az ma már biztos, hogy katasztrofálisan rossz (hogy b?nös vagy inkább hibás volt-e, az nagyon izgalmas kérdés!) döntés volt a világ nyugati ember általi összenyitása, de a világ most már össze van nyitva, ezért jöv?stratégiáink most már csak ebb?l a tényb?l tudnak kiindulni. (Leszámítva egyel?re azt az egyébként egyre növekv? valószín?ség? „fejleményt”, hogy planetáris dimenziójú katasztrófák nyomán az emberiség rövid id?n belül újra vadászó, halászó, gy?jtöget? – tehát alacsony entrópiájú – egymástól elszigetelten él? kis közösségek globálisan is legfeljebb néhány milliós „hálózatára” esik szét.)

Az Orbán Viktor által helyesen említett világkormány nem mint elvont fenyegetés van jelen, hanem évszázadok óta már gyakorolja is planetáris dimenziójú diktatúráját, hisz mi másnak mondhatnánk azt, ha valaki erre való

bármilyen felhatalmazás és ellen?rzés nélkül határoz meg minden történést. Mi több, már a világ összenyitása is az ? m?ve volt.

Az igazi kérdés tehát inkább az, hogy vajon a nemzetállamok kulturális szövetrendszerének még épen maradt elemei képesek lesznek-e olyan globális hálózattá összeépülni, amely a siker reményében fordulhatna szembe ezzel a világot végzetes irányba sodró, saját hamis önbemutatása alapján nem is létez? világkormánnyal.

Ehhez legf?képpen arra volna szüksége, hogy az egyel?re teljesen kaotikusan lázadó világ képes legyen önmaga szellemi megszervezésére.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló